

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΝ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΓΕΣΘΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

Ἡ ἀνατριχιαστικὴς στατιστικὴ τῶν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων. Ἡ δέκα αἰτίαι τοῦ θανάτου στις μεγαλοπόλεις. Ἡ ὠμορφες γυναῖκες αἰτία... συγκρούσεων. Τί λέγει ὁ δόκτωρ Λούις Μπακλερ. Ὁ θυμὸς τῶν σωφῆρ καὶ ἡ τρυφερὴ συνομιλίαι. Τὰ μακάβρια φωτεινά σινιάλα τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Παρισιῦ. Προσοχή! Σὰς ἀπειλεῖ ὁ θάνατος!...

Σ ὅλα τὰ κράτη σήμερα ἄρχισε μιὰ μεγάλη σταυροφορία γιὰ τὴν προστασία τῶν πεζῶν. Ἡ ἀνατριχιαστικὴς στατιστικὴ τῶν τραγικῶν δυστυχημάτων, ἀνάγκασαν τοὺς διαφόρους ἀρμοδίους νὰ λάβουν δρακόντεια μέτρα γιὰ τὴν προφυλαξίαν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ τροχοφόρα. Στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι, στὸ Βερολίνο, σ' ὅλες τὶς πρωτεύουσες τῶν χωρῶν τοῦ παλαιοῦ κόσμου καθὼς ἐπίσης καὶ στὶς πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, οἱ διάφοροι μηχανικοὶ καὶ οἱ διευθυνταὶ τῆς τροχαίας κινήσεως, ἤρχισαν πλέον νὰ προσπαθοῦν νὰ περιορίσουν τὸν ἀριθμὸ τῶν δυστυχημάτων. Ἡ μελέτη τοῦ δόκτορος Λούις Μπακλερ μᾶς παρουσιάζει τὰ ἐξῆς ἐκπληκτικὰ πράγματα: Τὰ δυστυχήματα τῶν τροχοφόρων προέρχονται ἀπὸ τὶς ἀκόλουθαι αἰτίαι:

1. Ἀπὸ τὴν ἀφηρημάδα καὶ τὴν νευρικότητα τῶν πεζῶν.
2. Ἀπὸ τὸν μὴ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸ τοῦ κινδύνου.
3. Ἀπὸ τὴν μανία τοῦ ἱλιγγου πού κυριεῖται μερικὸς ἀνθρώπος τοῦ θολᾶν σὲ στιγμῆς μιᾶς ψυχικῆς διαταραχῆς.
4. Ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι πού ἐξασκεῖ στοὺς ὀδηγοὺς μιὰ καιρικὴ μεταβολή.
5. Ἀπὸ τὴν παρακολούθησι τῶν τρυφερῶν συνομιλιῶν τῶν ἐπιβατῶν τους.
6. Ἀπὸ διάφορες... κληρονομικὰς αἰτίαι πού ἔχουν χαλαρώσει τὰ νεῦρα τῶν πεζῶν καὶ τῶν ὀδηγῶν.
7. Ἀπὸ τὶς ὠμορφες γυναῖκες.
8. Ἀπὸ τοὺς ψυχικοὺς κλονισμοὺς καὶ τὴν οικονομικὴ κρίσι.
9. Ἀπὸ τοὺς διαπληκτισμοὺς τῶν σωφῆρ καὶ τῶν πόλισμεν καὶ 10. Ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς μιμήσεως!

Ἴδου πῶς ἐξηγεῖ ὁ δόκτωρ Μπακλερ αὐτὰς τὶς αἰτίαι:

«Ἡ σημερινὴ ζωὴ, γράφει, ἔχει κάνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν ὑπὸ τὴν ἀπειλήν ἑνὸς ἐφιάλτη. Ὅλοι τους περιμένουν νὰ τοὺς συμβῆ κάτι κακὸ. Διαρκῶς σὲ τὸ θάθος τῆς ψυχῆς τους ὑπάρχει μιὰ ἀγωνία: ἡ τρομακτικὴ ἀγωνία τῆς αὔριου. Δὲν εἶνε βέβαιαι γιὰ τὸ μέλλον τους. Δὲν εἶνε βέβαιαι ἂν καὶ τὴν ἄλλη μέρα θὰ εἶνε εὐτυχισμένοι. Βασανίζονται διαρκῶς ἀπὸ πένθιμες σκέψεις καὶ φυσικὰ εἶνε νευρικοὶ καὶ ἀφηρημένοι. Ἀποτέλεσμα; Στὰ ἑκατὸ δυστυχήματα τὰ εἴκοσι ἔχουν θύματα ἀφηρημένους ἀνθρώπους. Αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς εἶνε θιοπαλαισταὶ καὶ ἀνθρωποὶ πού ἀγωνιοῦν γιὰ τὴν ἀπόκτησι τοῦ ἐπιουσίου. Ζοῦν καὶ κινδυνεύουν ὡς ὑπνωτισμένοι. Κάνουν διαρκῶς κινήσεις αὐτομάτων καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσουν ψυχραιμία ἕνα κίνδυνον καὶ νὰ τὸν ἀποφύγουν.

Ἄλλοι πάλιν ὅταν διασχίζουν μιὰ λεωφόρον γεμάτην τροχοφόρα πού κυκλοφοροῦν, σκέπτονται μόνον τὸν ἑαυτὸν τους καὶ δὲν προσέχουν καὶ τὶς κινήσεις τῶν σωφῆρ.

— Γιὰ νὰ περάσω χωρὶς νὰ μοῦ συμβῆ ἕνα ἀτύχημα, σκέπτονται, πρέπει νὰ περάσω γρήγορα.

Καὶ τρέχουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὡς τὰ κλωσσόπουλα ὅταν ἀντιληφθοῦν τὸ γεράκι. Οἱ σωφῆρ φυσικὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ τοὺς προφυλάξουν. Δὲν ξέρουν πῶς θὰ περάσουν, ἂν θὰ σταθοῦν μιὰ στιγμὴ ἢ θὰ θρεθοῦν μπρὸς στὶς ρόδες τους. Ὡστόσο σὲ μιὰ τέτοια στιγμὴ, ἡ καλύτερη λύσις εἶνε νὰ σταθῆ κανεὶς ἀκίνητος. Ὁ σωφῆρ τότε θὰ μπορέσῃ νὰ τὸν προφυλάξῃ καὶ νὰ περάσῃ κοντὰ του χωρὶς νὰ τὸν ἀγγίξῃ οὔτε μὲ τὸ φτερό.

Τὰ δυστυχήματα ἐπίσης προέρχονται ἀκόμη ἀπὸ τὴν... λύσσα τῶν ἀνθρώπων τοῦ θαλάμου. Ἐνας θυμωμένος ἀνθρώπος, ἕνας πού ἔχει μαλώσει καὶ τρέμει ἀπὸ τὴν λύσσα του, δὲν πρέπει νὰ πιάνῃ ποτὲ τιμὸνι στὰ χέρια του, σ' αὐτὰς τὶς

στιγμῆς. Ξεχνιέται. Πατάει τὴ μηχανὴν τοῦ ὅσο παίρνει καὶ τρέχει μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα. Πισθαίνει δηλαδὴ ἀκριβῶς ὅτι καὶ ἕνας θυμωμένος πεζὸς πού περπατᾷ γρήγορα τυφλωμένος ἀπὸ τὴν λύσσα του καὶ πού διαρκῶς πέφτει ἀπᾶνω στοὺς διαβάτες, γιὰ τὸν δὲν βλέπει μπροστὰ του. Γι' αὐτὸ ποτὲ μὴ θυμώνετε τὸν ἀνθρώπον πού ὀδηγεῖ ἕνα αὐτοκίνητον. Μιλᾶτε του πάντα μὲ εὐγένεια καὶ καλωσύνη καὶ κάνετε του νὰ εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸ ἐπάγγελμα του. Μιὰ φορὰ θυμῶσα ὑπερβολικὰ ἕνα σωφῆρ κι' ἐπειτα τοῦ ἔκανα ἕνα πλήθος παρατηρήσεις. Ὁ ἀτυχὴς ἄρχισε τότε νὰ κάνῃ ἕνα σωρὸ στραβοτιμονιῆς, νὰ παραθαίνει τοὺς ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, νὰ τρέξῃ καὶ τέλος σταμάτησε καὶ μοῦ δήλωσε ἀπειλητικὰ:

— Κατεβῆτε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητον γιὰ τὸν δὲν μπορῶ πειὰ νὰ ὀδηγήσω!

Ἄλλη μιὰ φορὰ πάλιν μπῆκα σ' ἕνα ταξὶ κι' ἄρχισα νὰ ἐκθειάζω τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ σωφῆρ, τὴν ψυχραιμία του καὶ τὴν ἱκανότητά του. Βρισκόμαστε στὴν πιὸ κεντρικὴ λεωφόρον τοῦ Λονδίνου, στὴ λεωφόρον πού συμβαίνουν τὰ περισσότερα δυστυχήματα. Ὡστόσο ὁ σωφῆρ μου γλυστροῦσε ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ἄλλα αὐτοκίνητα, ἔκανε ἀξιοθαύμαστους ἐλιγμοὺς, πρόσεχε καὶ προφύλαγε τοὺς διαβάτες καὶ τέλος μ' ὀδήγησε σὲ τὸ σπίτι μου χωρὶς νὰ μᾶς συμβῆ τίποτε κακὸ.

Ἡ ὑποχρῆσις καὶ συννεφιασμένες μέραις ἐπίσης ὅπως ἐπιπλέον δυσμενῶς στοὺς νευρικοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι ἐπιδρῶν καὶ στοὺς ὀδηγοὺς. Ἴδου κάνουν νὰ χάνουν τὴν ψυχραιμία τους, νὰ τρέχουν καὶ νὰ μὴ σκέπτονται διαρκῶς ὅτι μπορεῖ νὰ τοὺς συμβῆ ἕνα ἀτύχημα. Ὅταν πάλιν μπαίνετε σ' ἕνα ταξὶ μὲ τὴν φίλην σας, ἀποφεύγετε τὶς τρυφερὴς συνομιλίαι καὶ τὶς περιπτώξεις. Ὁ σωφῆρ ἔχει κι' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς νεῦρα καὶ καρδιά. Παρασύρεται λοιπὸν καὶ παρακολουθεῖ τὸ εἰδύλλιον σας, ξεχνᾷ τὴν σοβαρότητα καὶ τοὺς κινδύνους τῆς θέσεώς του καὶ τὶς περισσότερες φορὰς ἀντὶ νὰ σὰς ὀδηγήσῃ σὲ μιὰ τρυφερὴ αἰσθηματικὴ φωλιὰ, σὰς στέλνει ἀναυλα στὸν ἄλλο κόσμον.

Οἱ ὀδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων πρέπει ἀκόμη νὰ προσέχουν νὰ ψυχολογοῦν τοὺς πεζοὺς, ὅπως κι' αὐτοὶ πάλιν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θαλάμου. Ἐνας ἀλκοολικός, ἕνας ἀνισόρροπος, ἕνας παθολογικός τύπος, μπορεῖ συχνὰ νὰ θρεθῆ κάτω ἀπὸ τὶς ρόδες τους ἢ νὰ σὰς παρασύρῃ μ' αὐτὰς.

Ἡ ὠμορφες γυναῖκες ἐπίσης εἶνε ἡ ἀφορμὴ πολλῶν δυστυχημάτων. Δὲν πρέπει λοιπὸν ποτὲ νὰ κυττάζουν τοὺς σωφῆρ, νὰ τοὺς προκαλοῦν, γιὰ τὸν δὲν κάνουν νὰ χάνουν τὸ μυαλὸν τους. Κι' αὐτὴ τὴν κοκετταρία τους συχνὰ τὴν πληρώνουν πολὺ ἀκριβὰ καὶ καμμιά φορὰ καὶ μ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν τους. Μὴ μπαίνετε ἐπίσης σ' αὐτοκίνητον τοῦ ὁποῖου ὁ σωφῆρ φαίνεται στενοχωρημένος. Οὔτε πάλιν νὰ τολμᾶτε νὰ διασχίζετε μιὰ λεωφόρον ὅταν τὸ μυαλὸν σας δὲν λειτουργῇ κανονικὰ ἀπὸ μιὰ ψυχικὴ θλίψι ἢ εἶνε ἀπασχολημένο ἀπὸ τὶς οικονομικὰς στενοχώριαι σας. Τὰ 60 ο)ο τῶν δυστυχημάτων προέρχονται ἀπὸ αὐτὰς τὶς αἰτίαι πού ἀναφέραμε.

Δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ μαλλώνουν οἱ σωφῆρ μὲ τοὺς πόλισμεν. Προσπαθήτε νὰ τοὺς κάμετε νὰ πειθαρχοῦν στὶς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Οἱ πόλισμεν ἄλλωστε τοῦ Λονδίνου πού ξέρουν τὶς αἰτίαι τῶν δυστυχημάτων, ποτὲ δὲν μαλλώνουν

Τὰ σινιάλα τοῦ θανάτου

καί δὲν ἐκνευρίζουν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ βολάν. Τοὺς μιλοῦν μ' ἐξαιρετικὴ εὐγένεια καί μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη. Δὲν τοὺς τρελλαίνουν μὲ τὸ θυμὸ τους καί δὲν τοὺς ἐξευτελίζουν ὥστε νὰ τοὺς κάνουν νὰ λυσιιάξουν ἀπὸ τὸ κακὸ τους.

Καί τέλος τὰ δυστυχήματα ἔχουν ὡς αἰτία τὸ πνεῦμα τῆς μιμήσεως. Ἐνας σωφὲρ βλέπει ἕναν ὁδηγὸ νὰ τρέχει καί τρέχει κι' αὐτός. Ἐνας πεζὸς πάλι βλέπει ἕναν ἄλλο πεζὸ νὰ προσπαθῆ νὰ διασχίση μιὰ λεωφόρο καί τὸν μιμείται κι' ἐκεῖνος. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε εὐκολο νὰ τὸ καταλάβῃ κανεὶς. Σὲ μιὰ στιγμή τὸ λιθόστρωτο θάφεται μὲ αἷμα. Ποιὸς φταίει; Ὁ σωφὲρ; Ὁ πεζός; Κανεὶς. Τὰ δυστυχήματα εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν αἰτιῶν πού ἀναφέραμε πιὸ πάνω.

Γι' αὐτὸ οἱ εἰδικοί τῶν ὑπουργείων Συγκοινωνίας καί οἱ μηχανικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ μάθουν τοὺς σωφὲρ καί τοὺς πεζοὺς νὰ προφυλάγονται ἀπὸ τοὺς κινδύνους. Σήμερα, λοιπόν, στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο, στὴ Νέα Ὑόρκη γίνονται συχνὰ διαλέξεις μὲ θέμα τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας, καθὼς ἐπίσης καί εἰδικὰ μαθήματα γιὰ τοὺς σωφὲρ.

Ἀκόμη ἔπαψαν νὰ ἐκδίδονται μὲ εὐκολία ἄδειες ὁδηγῶν αὐτοκινήτων. Γιὰ ν' ἀποκτήσετε τώρα μιὰ τέτοια ἄδεια, πρέπει νὰ περάσετε ἀπὸ ἀφάνταστα μαρτύρια. Σὰς ἐξετάζουν πρῶτα ἂν εἴσατε τελείως ὑγιής. Ἐπειτα ἂν ἔχετε μεγάλη ψυχραιμία καί ἐτοιμότητα πνεύματος. Ἄν ἀντέχουν τὰ νεύρα σας καί, τὸ σπουδαιότερο, ἂν ἔχετε ὑπομονὴ καί δὲν θυμώνετε ποτέ σας. Στις σχολές τῶν ὁδηγῶν, ἐπίσης, λειτουργοῦν εἰδικὰ τμήματα «δυστυχημάτων». Σ' αὐτὰ τὰ τμήματα οἱ δόκιμοι σωφὲρ ἀντικρῶν ὄλα τὰ πιθανὰ ἀπρόοπτα, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ τοὺς συμβοῦν κατὰ τὴν ἐξάσκησι τοῦ ἐπαγγέλματός τους καί μαθαίνουν ἀκόμη τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ προφυλάγονται ἀπὸ αὐτὰ καί νὰ προστατεύουν τὴ ζωὴ τῶν πεζῶν.

Στὴ Νέα Ὑόρκη, μάλιστα, φτάνουν στὸ σημεῖο, γι' αὐτὲς τὶς δουλειές νὰ χρησιμοποιοῦν ἀνθρώπινα πτώματα! Τὰ ἐπιδεικνύουν στοὺς ὑποψηφίους σωφὲρ καί τόση εἶνε ἡ φρίκη πού κυριεύει τοὺς μαθητὰς τῶν σχολῶν ὥστε γίνονται ἐξαιρετικὰ προσεκτικοὶ καί ὁ κόσμος νὰ χαλάη δὲν παραβαίνουν τοὺς κανονισμοὺς καί δὲν ξεχνοῦν ποτέ ὅτι κρατοῦν τὸ τιμὸνι τοῦ αὐτοκινήτου στὰ χεῖρια τους.

Ἐπίσης στὸ δρόμο Λονδίνου—Ἐδιμβούργου ἔχουν τοποθετηθῆ μακάβρια σινιάλα μὲ ἀνθρώπινες νεκροκεφαλές γιὰ νὰ ὑπενθυμίζουν στοὺς ἀνθρώπους τοῦ βολάν ὅτι ἡ παραμικρὴ παράβασις μπορεῖ νὰ τοὺς στοιχίση τὸν θάνατο. Παρόμοια σινιάλα ἔχουν τοποθετηθῆ στοὺς δρόμους πού ὁδηγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι καί τὸ Βερολίνο. Αὐτὰ τὰ σήματα τὴ νύχτα φωσφορίζουν ἀπαισία καί κάνουν ὄλους τοὺς ἀνθρώπους πού τ' ἀντικρῶν νὰ φρικιοῦν, νὰ γίνονται προσεκτικοὶ καί νὰ μὴ παίζου μὲ τὰ τροχοφόρα.

Καί γιὰ νὰ τελειώνουμε αὐτὸ τὸ ἄρθρο μας, θὰ σὰς δώσουμε μιὰ συμβουλή: Μὴ περπατᾶτε ἀφηρημένα στὸ δρόμο καί μὴν ὁδηγῆτε χωρὶς νὰ ἔχετε συγκεντρωμένη τὴν προσοχή σας στ' αὐτοκίνητο. Διαφορετικὰ θέτετε σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ σας καί κανεὶς δὲν θὰ φταίῃ ἂν τύχη νὰ βιάψετε μὲ τὸ αἷμα σας τὸ λιθόστρωτο.

ΛΟΥΪΣ ΜΠΑΚΛΕΡ,

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα διὰ τὸν κ. Παντούλια, τὴν δρᾶσιν του καί τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος του.

Πρέπει νὰ εἶνε ἀσφαλῶς εὐτυχῆς ὁ καλὸς φίλος διὰ τὸ ἔργον του.

Εἶνε τόσο ὀλίγοι οἱ νικηταὶ εἰς τὴν ζωὴν!... Καί αὐτὸς ὑπῆρξε κάτι περισσότερο ἀπὸ νικητῆς. Ὑπῆρξε θριαμβευτῆς!

Ὡς ἄνωτερος ὑπάλληλος τοῦ Πρακτορείου ἀκάματος καί πλήρης δραστηριότητος. Ὡς ἄνθρωπος, καλὸς, προσηνῆς, γλυκὺς, πλήρης ἀχολίας καί πραότητος. Ὡς οἰκογενειάρχης, εὐτυχῆς.

Σήμερον εἰς τὸ Κ. Πρακτορεῖον ὑπάρχει καί ἕτερος Παντούλιας: ὁ υἱός.

Τί περισσότερο θὰ ἠμποροῦσε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς Θεοὺς καί τὴν Μοῖρα ἕνας θνητός;

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14α', Ἀθῆναι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΑ ΜΙΑ ΣΚΙΑ ΧΙΜΑΙΡΙΚΗ

Σὰ μιὰ σκιά χιμαιρικὴ στῆς λίμνης τὸν καθρέφτη, ὡς ὅτι μένει μακρυνὸ πολὺ, χαμένο, ὠραῖο, ὡς τὸ καπνὸ πού πάει ψηλά, ὡς τὴ δροσιὰ πού πέφτει, ὡ! σ' ἀγαπῶ ὡς κάθε τι πού σθῆνεται μοιραῖο.

Μὰ ὡς κατέβουμε κ' οἱ δυὸ στὰ Ἡλύσια τοῦ Ὀμήρου, στ' αὐτὰ νησάκια, στῶν ψυχῶν τὸ αἰώνιο ἀραξοβόλι, θὰ σοῦ μαζώξω, στὴ θαμπὴ ἀκρογυλιὰ τοῦ ὄνειρου, τὰ κρίνα, πού δὲ σοῦκοψα στοῦ Μᾶη τὸ περιβόλι.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ